

یاده کانت نه لایونیم!

عوسمان – م

له ته نیایی سامناکی غه ریپی و بی تویی دا نه وکات که چاوانی روژاوا به چاوی سووک له ره ننگ و موو نه روانن، کاتیک که رقی شوقینیستی سیبه ری شومی خستوته سهر روخساری مروقایه تی، دلّم پر نه بی و نه مجار بیره وه ریبه شیرینه کانی لای تو له کولانه خوئینه کان، به لام پر هه ست و سۆزی گه ره که که مان نه که ونه سهر په رده ی خه یال و به جاریک خوره ی فرمیسک به سهر گونا چرچ تیکه وتوه کانم و ریشه سپیه که م دا دیته خوار! جارنا جاریکیش ده بنه هوی چه ند زه رده خه نده یه ک له سهر لیوی بارگرتوم و تاوانا تو ویکیش چه ند ئاخیکی حه سره تاوی له ده رونی ته نگمه وه هه ل نه داته دهر!

ئاخ ده میکه لیک دورین! ئاخ ته مه تیکه چاوانی چاوه ریم و دلّی تامه زروم به هره یه کیان له نیگا و عه شقت نه برده. به ره به یانان نه و ده مه ی که تیشکی زیرینی خور به رزاییه کانی به رانبه ر په نجه ره ی ژوره که م روناک نه کا، تا نه و کاته ی که دیسان تاریکی سروشت په رده ی قیرینی به سهر زه وی دا نه کیشی، دلّم راز و نیازی تو یه تی و له به رانبه رمدا ی و نه ت دوینم! یاده کانت نه لایونیم!!

نه ری هه بونم، به ره به یانان روخساری شیرین و میهره بانت ئالو له پرشنگی دره خسانی هه تاو، چاوانم نه بله ق نه کا و به شه و ئارامیی عه شقت له گه ل تریفه ی پرچی مانگه شه وی له شان و ملی شاخ نیشتو و له په نای زریوه ی نه ستیران ده سته مو و گیروده ی کردوم! ههر بو یه له ناخی نه م دلّه حه زین و تاسه باره م دا ژوانگه و باره گایه کم له عه شق بو ت بینا ناوه تا به لکو ری تیبه ریت و دیسانه که خوشبه ختیم به ده ست بهینمه وه!

نه و ده مانه ی که جوانوی کویت و سه رکیشی ده شتی ئارامی عه شقت بوم و هه ل دیر و هه له ته سه خته کانی دابرام ته جره به نه کردبو، پیم وابوو بو دلّیک که به تیشکی عه شقت روناک بو، دریزه دان به ژیانی بی توش هه روا ئاسانه. به لام چ تاوانیکی گه وره و چ هه له یه کی ساویلکانه!! ژیانی بی تو هینده بی مانایه که خوا به لینی رزگاری به بنده ستان و چاوچنوکان به لینی نان به برسیه کانیان داوه و نه یده ن!

عه شق و هه ست، تان و پوه کانی نه خلاق و شعوری ئینسانین و به رده وام ویزدانی نه وع دوستی و خوشویستن و خوشه ویستی پی نه به خشن! عه شقی منیش بو تو به جوریکه که زه وی نه کولینی و ئاسمان نه گریه نیت! که وایه هانی ده سته هانام و وه ره وه! نه وه تا وه رزی وه سلّی دوباره مان گه رمه یه تی و خه رمانی عه شق سوروی سوره! سویندم به ناله ی ته نیایی هه ستیاران و سۆزی ده رونی ریبارانی شه یدای ساکار، سویندم به زه زه مه ی عاشقانه ی شه ویبارانی دلشکاو، ئاره زوم ته نیا تو ی که جاریکتر له باوشت بگرم و به باسکه به هیزه کانی خوشه ویستی ئیسک و پروسکی بی وه فایی و دوری ورد و خاش بکه م!